

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 21

Rozeslána dne 23. června 2009

Cena Kč 54,-

O B S A H:

50. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přístupu České republiky k Úmluvě vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami
 51. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a kabinetem ministrů Ukrajiny o ekonomické, průmyslové a vědeckotechnické spolupráci
-

50

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 18. prosince 1997 byla v Bruselu přijata Úmluva vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky.

Listina o přístupu České republiky k Úmluvě, podepsaná prezidentem republiky dne 8. prosince 2004, byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropské unie, depozitáře Úmluvy, dne 28. ledna 2005.

Při uložení listiny o přístupu bylo učiněno následující prohlášení:

1. K čl. 1 odst. 2 a k čl. 3 odst. 2:

„Česká republika prohlašuje, že vykládá výraz „justiční orgány“ nebo „justiční orgán“ v čl. 1 odst. 2 a čl. 3 odst. 2 Úmluvy ve smyslu svých prohlášení učiněných podle čl. 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959.“

2. K čl. 4 odst. 7:

„Česká republika prohlašuje, že pokud jde o spolupráci podle Hlavy IV Úmluvy, rozumí se celními správami rovněž Policie České republiky.“

3. K čl. 20 odst. 1:

„Česká republika informuje, že oprávnění k postupu podle tohoto článku bude v České republice příslušet úředníkům orgánů Celní správy České republiky, kteří mají postavení policejních orgánů podle vnitrostátních právních předpisů, a Policie České republiky.“

4. K čl. 20 odst. 6:

„Česká republika prohlašuje, že na území České republiky budou příslušní úředníci členských států provádět bezprostřední přeshraniční pronásledování bez prostorových nebo časových omezení (čl. 20 odst. 3 písm. b/), a s právem zajištění osoby (čl. 20 odst. 2 písm. b/). Toto oprávnění nepřisluší úředníkům členských států, které uplatnění tohoto článku podle odstavce 8 zcela vyloučily.“

5. K čl. 21 odst. 1:

„Česká republika informuje, že oprávnění k postupu podle tohoto článku bude v České republice příslušet orgánům Celní správy České republiky, které mají postavení policejních orgánů podle vnitrostátních právních předpisů, a Policie České republiky.“

6. K čl. 21 odst. 5:

„Česká republika prohlašuje, že přijímá ustanovení čl. 21 za následujících podmínek: Přeshraniční sledování může být prováděno podle čl. 21 odst. 1, 2 a 3 pouze tehdy, pokud existuje důvodné podezření, že sledované osoby jsou zapojeny do jednoho z deliktů uvedených v čl. 19 odst. 2, pokud horní hranice trestní sazby v dožadujícím státě za tyto delikty je nejméně jeden rok odnětí svobody, a pouze za účelem dokazování v trestním řízení.“

7. Podle čl. 26 odst. 4:

„Česká republika prohlašuje, že přijímá pravomoc Soudního dvora Evropských společenství podle čl. 26 odst. 5 písm. b) Úmluvy vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami.“

Česká republika si vyhrazuje právo stanovit ve svých vnitrostátních právních předpisech, že pokud vyvstane otázka související s výkladem Úmluvy vypracované na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami ve věci projednávané vnitrostátním soudem, proti jehož rozhodnutí nelze podat opravný prostředek podle vnitrostátních právních předpisů, je tento soud povinen předložit věc Soudnímu dvoru Evropských společenství.“

8. K čl. 32 odst. 4:

„Česká republika ve smyslu článku 32 odst. 4 prohlašuje, že bude uplatňovat tuto Úmluvu, s výjimkou jejího článku 26, ve vztahu k členským státům, které učinily stejné prohlášení.“

Úmluva vstupuje v platnost na základě svého článku 32 odst. 3 dne 23. června 2009 a tímto dnem vstupuje v platnost i pro Českou republiku.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

ÚMLUVA

vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY této úmluvy, členské státy Evropské unie,

ODKAZUJÍCE na Akt Rady Evropské unie ze dne 18. prosince 1997,

PŘIPOMÍNÁJÍCE potřebu posílení závazků obsažených v Úmluvě o vzájemné pomoci mezi celními správami, podepsané v Římě dne 7. září 1967,

VZHLEDEM K TOMU, že celní správy odpovídají za celní území Společenství, zejména v místech vstupu a výstupu, za prevenci, vyšetřování a zamezování porušování předpisů Společenství, jakož i vnitrostátních právních předpisů, zejména v případech, na které se vztahují články 36 a 223 Smlouvy o založení Evropského společenství,

VZHLEDEM K TOMU, že nastupující trend směřující k nedovolenému obchodu ve všech jeho formách představuje vážné ohrožení veřejného zdraví, veřejného pořádku a bezpečnosti,

VZHLEDEM K TOMU, že je třeba upravit některé formy spolupráce, včetně přeshraničních opatření, zaměřené na prevenci, vyšetřování a stíhání určitých deliktů porušujících vnitrostátní právní předpisy členských států i celní předpisy Společenství, a že takováto opatření musí být prováděna vždy v souladu se zásadou zákonnosti (v souladu s platnými právními předpisy v dožádaném členském státu a se směrnicemi příslušných orgánů tohoto členského státu), subsidiarity (tato opatření se přijmou pouze tehdy, pokud je zjevné, že jiná méně významná opatření nejsou postačující) a proporcionality (rozsah a trvání opatření je třeba určit s ohledem na závažnost předpokládaného deliktu),

PŘESVĚDČENY, že je nezbytné posílit spolupráci mezi celními správami stanovením postupů, podle kterých by celní správy mohly společně jednat a vyměňovat si údaje týkající se nedovoleného obchodu,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že celní správy musí ve své každodenní práci používat ustanovení práva Společenství, jakož i vnitrostátního práva, a že je proto zjevné nezbytné zajistit, aby ustanovení o vzájemné pomoci a spolupráci vznikala v obou oblastech pokud možno vedle sebe,

PŘIJALY TUTO ÚMLUVU:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Oblast působnosti

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci Společenství, poskytnou si členské státy Evropské unie vzájemnou pomoc a budou navzájem spolupracovat prostřednictvím svých celních správ, s cílem:

- předcházet a odhalovat porušování vnitrostátních celních předpisů a
- stíhat a trestat porušování vnitrostátních celních předpisů a celních předpisů Společenství.

2. Aniž je dotčen článek 3, nemá tato úmluva vliv na platná ustanovení týkající se vzájemné pomoci mezi justičními orgány v trestních věcech, na výhodnější ustanovení v dvoustranných nebo mnohostranných smlouvách mezi členskými státy upravujících spolupráci uvedenou v odstavci 1 mezi celními nebo jinými příslušnými orgány členských států ani na úpravy v této oblasti dohodnuté na základě jednotných právních předpisů nebo zvláštního systému umožňujícího reciproční uplatňování opatření vzájemné pomoci.

Článek 2

Pravomoci

Celní správy budou uplatňovat tuto úmluvu v mezích pravomocí na ně přenesených podle vnitrostátních předpisů. Žádné ustanovení této úmluvy není možno vykládat tak, aby ovlivňovalo pravomoci přenesené podle vnitrostátních předpisů na celní správy ve smyslu této úmluvy.

Článek 3

Vztah ke vzájemné pomoci justičních orgánů

1. Tato úmluva zahrnuje vzájemnou pomoc a spolupráci v rámci trestního vyšetřování deliktů porušujících vnitrostátní celní předpisy a celní předpisy Společenství, které je v pravomoci dožadujícího orgánu podle vnitrostátních předpisů příslušného členského státu.

2. Pokud je trestní vyšetřování prováděno justičním orgánem nebo pod jeho vedením, určí tento orgán, zda žádost o vzájemnou pomoc nebo spolupráci v této souvislosti má být podána na základě platných ustanovení

týkajících se vzájemné pomoci v trestních věcech nebo na základě této úmluvy.

Článek 4

Vymezení pojmů

Pro účely této úmluvy se rozumí:

1. „vnitrostátními celními předpisy“ právní a správní předpisy členského státu, jejichž provádění je plně nebo částečně v pravomoci celní správy členského státu, které se týkají:
 - přepravy zboží, které je předmětem zákazů, omezení nebo kontrol, zejména podle článků 36 a 223 Smlouvy o založení Evropského společenství, přes státní hranice,
 - neharmonizovaných spotřebních daní;
2. „celními předpisy Společenství“
 - soubor předpisů Společenství a souvisejících prováděcích předpisů upravujících dovoz, vývoz, průvoz a přítomnost zboží, se kterým se obchoduje mezi členskými státy a třetími zeměmi a mezi členskými státy, pokud jde o zboží, které nemá status Společenství ve smyslu čl. 9 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství, nebo o zboží, které je předmětem dalších kontrol nebo vyšetřování pro účely potvrzení statusu Společenství pro toto zboží,
 - soubor předpisů přijatých na úrovni Společenství v rámci společné zemědělské politiky a zvláštních předpisů přijatých s ohledem na zboží pocházející ze zpracování zemědělských produktů,
 - soubor předpisů přijatých na úrovni Společenství upravujících harmonizované spotřební daně a daň z přidané hodnoty při dovozu spolu s vnitrostátními předpisy, které tyto předpisy provádějí;
3. „deliktem“ čin, který je v rozporu s vnitrostátními celními předpisy nebo s celními předpisy Společenství, mimo jiné včetně:
 - účasti na takovýchto deliktech nebo pokusů o ně,
 - účasti ve zločinné organizaci páchající takovéto delikty,
 - praní peněz získaných z deliktů uvedených v tomto odstavci;

4. „vzájemnou pomocí“ poskytnutí pomoci mezi celními správami podle této úmluvy;
5. „dožadujícím orgánem“ příslušný orgán členského státu, který podává žádost o pomoc;
6. „dožádaným orgánem“ příslušný orgán členského státu, kterému je určena žádost o pomoc;
7. „celními správami“ celní orgány členských států, jakož i další orgány s pravomocí provádět ustanovení této úmluvy;
8. „osobními údaji“ všechny informace o určité nebo určitelné fyzické osobě; osoba se považuje za určitelnou, pokud je možno ji přímo nebo nepřímo identifikovat, mimo jiné prostřednictvím identifikačního čísla nebo jednoho nebo více specifických prvků vyjadřujících její fyzickou, fyziologickou, psychologickou, hospodářskou, kulturní nebo sociální identitu;
9. „přeshraniční spoluprací“ spolupráce mezi celními správami uskutečňovaná přes hranice jednotlivých členských států.

Článek 5

Ústřední koordinační jednotky

1. Členské státy zřídí v rámci svých celních orgánů ústřední jednotku (koordinační jednotku). Aniž je dotčen odstavec 2, je tato jednotka příslušná k přijímání všech žádostí o vzájemnou pomoc podle této úmluvy a odpovídá za koordinaci vzájemné pomoci. Jednotka je také odpovědná za spolupráci s jinými orgány zúčastněnými na opatřeních týkajících se pomoci podle této úmluvy. Koordinační jednotky členských států udržují nezbytný vzájemný přímý kontakt, zejména v případech upravených v hlavě IV.
2. Činnost ústředních koordinačních jednotek nevyklučuje, zejména v naléhavých případech, přímou spolupráci jiných jednotek celních orgánů členských států. Z důvodů účinnosti a soudržnosti jsou ústřední koordinační jednotky informovány o jakýchkoli akcích zahrnujících takovouto přímou spolupráci.
3. Pokud není celní orgán zcela nebo částečně příslušný žádost vyřídit, postoupí ústřední koordinační jednotka žádost příslušnému vnitrostátnímu orgánu a informuje o tom dožadující orgán.
4. Pokud není možno žádosti vyhovět z právních nebo z věcných důvodů, vrátí koordinační jednotka žádost dožadujícímu orgánu s vysvětlením, proč nemohla být žádost vyřízena.

Článek 6

Styční úředníci

1. Členské státy mohou mezi sebou uzavírat dohody o výměně styčných úředníků na dobu určitou nebo neurčitou a za vzájemně dohodnutých podmínek.
2. Styční úředníci nemají v hostitelské zemi pravomoc k zásahu.
3. K podpoře spolupráce mezi celními správami členských států mohou mít styční úředníci se souhlasem nebo na žádost příslušných orgánů členských států tyto povinnosti:
 - a) podporovat a urychlovat výměnu informací mezi členskými státy;
 - b) poskytovat pomoc při vyšetřováních souvisejících s jejich vlastním členským státem nebo s členským státem, který zastupují;
 - c) poskytovat podporu při vyřizování žádostí o pomoc;
 - d) poskytovat rady a pomoc hostitelské zemi při přípravě a provádění přeshraničních operací;
 - e) jiné povinnosti, na kterých se popřípadě dohodnou členské státy.
4. Členské státy se mohou na dvoustranné nebo mnohostranné úrovni dohodnout na podmínkách a umístění styčných úředníků. Styční úředníci mohou také zastupovat zájmy jednoho členského státu nebo více členských států.

Článek 7

Povinnost prokázat totožnost

Pokud není v této úmluvě uvedeno něco jiného, musí být úředníci dožadujícího orgánu přítomní v jiném členském státě za účelem vykonávání práv stanovených v této úmluvě schopni kdykoli předložit písemný doklad prokazující jejich totožnost a jejich úřední funkci.

HLAVA II

POMOC NA ŽÁDOST

Článek 8

Zásady

1. Při poskytování pomoci požadované podle této hlavy postupuje dožádaný orgán nebo příslušný orgán, který byl dožádaným orgánem v této věci osloven, tak, jak by postupoval sám na svou vlastní odpovědnost nebo na žádost jiného orgánu svého vlastního členského státu. K vyřízení žádosti využije všech pravomocí, které má k dispozici podle vnitrostátních právních předpisů.

2. Dožádaný orgán rozšíří tuto pomoc na všechny okolnosti deliktu, které mají jakýkoli rozpoznatelný význam pro předmět žádosti o pomoc, aniž by k tomu bylo třeba další žádosti. V případě pochybností se dožádaný orgán v první řadě spojí s dožadujícím orgánem.

Článek 9

Forma a obsah žádosti o pomoc

1. Žádost o pomoc je třeba vždy vyhotovit v písemné formě. K žádosti se připojí dokumenty nezbytné pro její vyřízení.
2. Žádost podle odstavce 1 obsahuje tyto informace:
 - a) dožadující orgán;
 - b) opatření, které je žádáno;
 - c) předmět a odůvodnění žádosti;
 - d) příslušné právní a správní předpisy;
 - e) co možná nejpřesnější a nejúplnější údaje o fyzických nebo právnických osobách, proti kterým je vyšetřování vedeno;
 - f) přehled důležitých skutečností s výjimkou případů podle článku 13.
3. Žádost se podává v úředním jazyce členského státu dožádaného orgánu nebo v jazyce pro tento orgán přijatelném.
4. Pokud to vyžaduje naléhavost situace, je přípustná i žádost podaná ústně, musí však být co nejdříve písemně potvrzena.

5. Pokud žádost neodpovídá formálním požadavkům, může dožádaný orgán žádat její opravu nebo doplnění; opatření nezbytná pro vyřízení žádosti však mohou být mezitím zahájena.
6. Dožádaný orgán vyhoví požadavku na uplatnění určitého postupu při vyřizování žádosti, pokud takový postup není v rozporu s právními nebo správními předpisy dožádaného členského státu.

Článek 10

Žádost o informace

1. Dožádaný orgán poskytne dožadujícímu orgánu na jeho žádost všechny informace, které mohou tomuto orgánu umožnit předcházet, odhalovat a stíhat delikty.
2. K předávaným informacím se přiloží zprávy a jiné dokumenty, na kterých se informace zakládají a které má dožádaný orgán k dispozici nebo které byly vytvořeny nebo získány za účelem vyřízení žádosti o informace, nebo jejich úředně ověřené kopie nebo výtahy z nich.
3. Pokud se tak dožadující a dožádaný orgán dohodnou, mohou úředníci pověřeni dožadujícím orgánem na základě podrobných pokynů dožádaného orgánu získat informace uvedené v odstavci 1 od orgánů dožádaného členského státu. Toto ustanovení se vztahuje na všechny informace získané z dokumentace, ke které má personál těchto orgánů přístup. Úředníci dožadujícího orgánu jsou oprávněni pořizovat si kopie uvedené dokumentace.

Článek 11

Žádost o sledování

Na žádost dožadujícího orgánu provede dožádaný orgán v co možná největším rozsahu sledování nebo takové sledování zajistí u osob, u kterých existuje vážné podezření, že porušily vnitrostátní celní předpisy nebo celní předpisy Společenství nebo že provádějí nebo provedly přípravné jednání s cílem dopustit se takového porušení celních předpisů. Na žádost dožadujícího orgánu sleduje dožádaný orgán také místa, dopravní prostředky a zboží spojené s činnostmi, které mohou být v rozporu s výše uvedenými celními předpisy.

Článek 12

Žádost o vyšetřování

1. Na žádost dožadujícího orgánu provede dožádaný orgán příslušná vyšetřování zaměřená na jednání, která jsou v rozporu s předpisy nebo se tak alespoň dožadujícímu orgánu jeví, nebo provedení tohoto vyšetřování zajistí.

Dožádaný orgán oznámí výsledky takovýchto vyšetřování dožadujícímu orgánu. Ustanovení čl. 10 odst. 2 se použije přiměřeně.

2. Pokud se tak dožadující a dožádaný orgán dohodnou, mohou být úředníci určení dožadujícím úřadem přítomni vyšetřování uvedenému v odstavci 1. Vyšetřování vždy provádějí úředníci dožádaného orgánu. Úředníci dožadujícího orgánu si nemohou z vlastního podnětu osvojit pravomoci přenesené na úředníky dožádaného orgánu. Mají však přístup do stejných prostor a ke stejným dokumentům jako úředníci dožádaného orgánu, a to prostřednictvím zprostředkovatele a pro vlastní účel prováděného vyšetřování.

Článek 13

Doručování

1. Na žádost dožadujícího orgánu vyrozumí dožádaný orgán podle vnitrostátních předpisů členského státu, ve kterém má sídlo, adresáta o všech úředních listinách a rozhodnutích pocházejících od příslušných orgánů členského státu, ve kterém má sídlo dožadující orgán a které se týkají uplatňování této úmluvy, nebo jeho vyrozumění zajistí.

2. K žádosti o vyrozumění obsahující předmět úřední listiny nebo rozhodnutí se přiloží překlad v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, ve kterém má dožádaný orgán sídlo. Tím není dotčeno právo dožádaného orgánu se takového překladu zříci.

Článek 14

Použití jako důkazní prostředek

Poznatky, osvědčení, informace, dokumenty, ověřené kopie a jiné materiály získané úředníky dožádaného orgánu podle vnitrostátních právních předpisů a předané dožadujícímu orgánu mohou být v případech pomoci upravených v člancích 10 až 12 použity podle vnitrostátních právních předpisů jako důkazní prostředek příslušnými orgány členského státu, ve kterém má dožadující orgán sídlo.

HLAVA III

POMOC POSKYTNUTÁ BEZ ŽÁDOSTI

Článek 15

Zásada

Příslušné orgány jednotlivých členských států poskytnou pomoc příslušným orgánům jiných členských států podle článků 16 a 17 a s případnými omezeními, která ukládají vnitrostátní právní předpisy, bez předchozí žádosti.

Článek 16

Sledování

Příslušné orgány jednotlivých členských států, pokud to pomůže prevenci, odhalování a stíhání deliktů v jiném členském státě:

- a) provádějí v co největším rozsahu sledování uvedené v článku 11 nebo provádění takového sledování zajistí;
- b) sdělují příslušným orgánům jiných dotčených členských států všechny informace, které mají k dispozici, zejména zprávy a jiné dokumenty nebo jejich ověřené kopie nebo výtahy z nich, které se týkají činností spojených s plánovaným nebo spáchaným deliktem.

Článek 17

Informování bez žádosti

Příslušné orgány jednotlivých členských států neprodleně zašlou příslušným orgánům jiných členských států všechny významné informace týkající se plánovaných nebo spáchaných deliktů, zejména informace týkající se dotčeného zboží a nových způsobů a prostředků pro páchaní těchto deliktů.

Článek 18

Použití jako důkazní prostředek

Zprávy o sledování a informace získané úředníky jednoho členského státu, které byly předány jinému členskému státu v rámci pomoci poskytnuté bez žádosti uvedené v člancích 15 až 17, mohou být podle vnitrostátních právních

předpisů použity příslušnými orgány členského státu, který tyto informace obdržel, jako důkazní prostředek.

HLAVA IV

ZVLÁŠTNÍ FORMY SPOLUPRÁCE

Článek 19

Zásady

1. Přeshraniční spolupráce celních správ probíhá podle ustanovení této hlavy. Celní správy si navzájem poskytují nezbytnou personální a organizační podporu. Žádosti o spolupráci mají v zásadě formu žádosti o pomoc podle článku 9. V případech uvedených v této hlavě se mohou úředníci dožadujícího orgánu se souhlasem dožádaného orgánu zapojit do činností na území dožádaného státu.

Za koordinaci a plánování přeshraničních operací jsou podle článku 5 odpovědné ústřední koordinační jednotky.

2. Přeshraniční spolupráce ve smyslu odstavce 1 se povoluje za účelem prevence, vyšetřování a stíhání deliktů v případě:

- a) nedovolené přepravy a obchodu s drogami a psychotropními látkami, zbraněmi, střelivem, výbušninami, kulturními statky, nebezpečnými a jedovatými odpady, jaderným materiálem nebo materiály nebo zařízeními určeným pro výrobu atomových, biologických anebo chemických zbraní (zakázané zboží);
- b) obchodu s látkami uvedenými v tabulkách I a II Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami určenými pro nedovolenou výrobu drog (prekursory);
- c) nedovoleného mezinárodního obchodu se zbožím podléhajícím dani, uskutečňovaného s cílem vyhnout se placení daní nebo neoprávněně získat státní podporu související s dovozem nebo vývozem zboží, pokud jsou rozsah obchodu a ohrožení daňových a souvisejících povinností takové, že pro rozpočet Evropských společenství nebo členských států představují riziko značných rozpočtových ztrát;
- d) jiného obchodu se zbožím zakázaným celními předpisy Společenství nebo vnitrostátními celními předpisy.

3. Dožádaný orgán není povinen se zapojit do konkrétních forem spolupráce uvedených v této hlavě, pokud vnitrostátní právní předpisy dožádaného členského státu nepovolují provést žádaný typ vyšetřování nebo jej neupravují. V tomto případě má dožadující orgán právo ze stejného

důvodu odmítnout odpovídající typ přeshraniční spolupráce, pokud je v obráceném směru tato spolupráce žádána orgánem z uvedeného dožádaného členského státu.

4. Pokud to vyžadují vnitrostátní právní předpisy členských států, zúčastněné orgány požádají justiční orgány ve své zemi o povolení uskutečnit plánované vyšetřování. Pokud příslušné justiční orgány vydají povolení vázané na určité podmínky a požadavky, zajistí zúčastněné orgány, aby byly tyto podmínky a požadavky v průběhu vyšetřování dodrženy.

5. Pokud se úředníci členského státu účastní činností na území jiného členského státu podle ustanovení této hlavy a způsobí svou činností škodu, nahradí tuto škodu členský stát, na jehož území byla škoda způsobena. Učiní tak podle svých vnitrostátních právních předpisů a stejným způsobem, jakým by postupoval, pokud by škodu způsobili jeho vlastní úředníci. Tato částka bude tomuto členskému státu plně nahrazena členským státem, jehož úředníci škodu způsobili, ve výši, která byla vyplacena obětem nebo jiným oprávněným osobám nebo subjektům.

6. Aniž je dotčen výkon práv členského státu ve vztahu k třetím osobám a bez ohledu na povinnost nahradit škody podle odst. 5 druhé věty, zřekne se každý členský stát v případě uvedeném v odst. 5 první větě náhrady škody, kterou utrpěl od jiného členského státu.

7. Informace získané úředníky v rámci přeshraniční spolupráce, upravené v člancích 20 až 24, mohou být příslušnými orgány členského státu, který informace získal, použity jako důkazní prostředek. Takové použití musí být v souladu s vnitrostátními právními předpisy a s určitými podmínkami stanovenými příslušnými orgány státu, ve kterém byly tyto informace získány.

8. Během operací uvedených v člancích 20 až 24 se s úředníky působícími na území jiného členského státu zachází s ohledem na delikty spáchané vůči nim nebo jimi, stejným způsobem jako s úředníky tohoto státu.

Článek 20

Bezprostřední přeshraniční pronásledování

1. Úředníci celní správy jednoho z členských států provádějící ve své zemi pronásledování osoby přistižené při spáchání jednoho z deliktů uvedených v čl. 19 odst. 2, který by mohl vést k vydání této osoby nebo osoby na takovémto deliktu zúčastněné, jsou oprávněni pokračovat v tomto pronásledování na území jiného členského státu bez předchozího povolení v případech, kdy je situace zvláště naléhavá a kdy nebylo možno vyrozumět příslušné orgány jiného členského státu před vstupem na jeho území nebo v případech, kdy tyto orgány nebyly schopny dospět na dotyčné místo včas, aby mohly pronásledování převzít.

Úředníci provádějící pronásledování se nejpozději v okamžiku, kdy překročí hranice, spojí s příslušnými orgány členského státu, na jehož území se

pronásledování uskutečňuje. Pronásledování bude zastaveno v okamžiku, kdy o to členský stát, na jehož území pronásledování probíhá, požádá. Na žádost úředníků provádějících pronásledování zajistí příslušné orgány dotyčného členského státu pronásledovanou osobu za účelem zjištění její totožnosti nebo jejího zadržení. Členské státy informují depozitáře o úřednících provádějících pronásledování, kterých se toto ustanovení týká; depozitář podá informace ostatním členským státům.

2. Pronásledování se uskutečňuje podle těchto postupů uvedených v prohlášení podle odstavce 6:

- a) úředníci provádějící pronásledování nemají právo osoby zajistit;
- b) pokud však není vznesen požadavek zastavit pronásledování a pokud nejsou příslušné orgány členského státu, na jehož území pronásledování probíhá, schopny dostatečně rychle zasáhnout, mohou úředníci provádějící pronásledování zajistit pronásledovanou osobu do doby, kdy úředníci uvedeného členského státu, kteří musí být neprodleně informováni, budou schopni zjistit totožnost osoby nebo tuto osobu zadržet.

3. Pronásledování se uskutečňuje podle odstavců 1 a 2 jedním z níže uvedených způsobů, tak jak jsou vymezeny v prohlášení podle odstavce 6:

- a) v oblasti nebo ve lhůtě od překročení hranice, stanovené v prohlášení;
- b) bez omezení prostoru a času.

4. Pronásledování podléhá těmto obecným podmínkám:

- a) úředníci provádějící pronásledování se řídí ustanoveními tohoto článku a právními předpisy členského státu, na jehož území působí; řídí se také pokyny příslušných orgánů tohoto členského státu;
- b) pokud se pronásledování uskutečňuje na moři, probíhá v případech, kdy se přesune na volné moře nebo do výlučné hospodářské zóny, podle mezinárodního mořského práva v souladu s Úmluvou OSN o mořském právu, a v případech, kdy se dostane na území jiného členského státu, v souladu s ustanoveními tohoto článku;
- c) vstup do obydlí a míst nepřístupných veřejnosti je zakázán;
- d) úředníci provádějící pronásledování musí být snadno rozeznatelní buď podle uniformy, podle pásky na rukávě, nebo podle příslušenství jejich dopravního prostředku; používání civilních oděvů ve spojení s použitím neoznačeného dopravního prostředku bez výše uvedených identifikačních znaků je zakázáno; úředníci provádějící pronásledování musí být kdykoli schopni prokázat, že působí z úředního pověření;

- e) úředníci provádějící pronásledování mohou během pronásledování nosit své služební zbraně. To neplatí, pokud i) dožádaný členský stát učinil obecné prohlášení, že na jeho území nesmí být nikdy vneseny zbraně; ii) dožádaný členský stát to výslovně zakázal. Pokud je úředníkům jiného členského státu povoleno nosit své služební zbraně, mají zakázáno je použít s výjimkou případů nutné obrany;
- f) osoba zajištěná podle odst. 2 písm. b) za účelem předvedení před příslušné orgány členského státu, na jehož území pronásledování probíhalo, může být podrobena pouze bezpečnostní prohlídce; během transportu mohou být této osobě nasazena pouta; předměty, které měla pronásledovaná osoba při sobě, mohou být zajištěny;
- g) po každé operaci uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 se úředníci, kteří prováděli pronásledování, dostaví před příslušné orgány členského státu, na jehož území působili, a předloží zprávu o své misi; na žádost těchto orgánů musejí zůstat k jejich dispozici, dokud nejsou dostatečně objasněny okolnosti jejich jednání; to platí i tehdy, pokud pronásledování nevedlo k zadržení pronásledované osoby;
- h) na žádost orgánů členského státu, na jehož území pronásledování probíhalo, poskytnou orgány členského státu, ze kterého úředníci provádějící pronásledování pocházejí, pomoc při následném vyšetřování založeném na operaci, které se účastnili, a to včetně právních řízení.

5. Osoba, která byla zajištěna v důsledku akce podle odstavce 2 příslušnými orgány členského státu, na jehož území pronásledování probíhalo, může být bez ohledu na svou státní příslušnost zadržena za účelem výslechu. Příslušná ustanovení vnitrostátních právních předpisů se použijí přiměřeně.

Pokud tato osoba není státním příslušníkem členského státu, na jehož území byla zajištěna, bude propuštěna nejpozději šest hodin po svém zajištění, nepočítaje v to dobu od půlnoci do 9 hodin ráno, ledaže místně příslušné orgány uvedeného členského státu před jejím propuštěním obdrží jakoukoli formou žádost o dočasné zadržení pro účely vydání.

6. Při podpisu této úmluvy učiní každý členský stát prohlášení, ve kterém uvede postupy pro provádění pronásledování na svém území podle odstavců 2, 3 a 4.

Členský stát může toto své prohlášení kdykoli nahradit prohlášením jiným, pokud tím nezúží rozsah předchozího prohlášení.

Každému prohlášení předchází konzultace se všemi členskými státy, kterých se to týká, s cílem zajistit odpovídající úpravu v těchto státech.

7. Členské státy mohou na dvoustranné úrovni při provádění tohoto článku rozšířit rozsah odstavce 1 a přijmout doplňující ustanovení.

8. Při uložení listin o přijetí této úmluvy může členský stát prohlásit, že není vázán tímto článkem nebo jakoukoli jeho částí. Toto prohlášení může být kdykoli vzato zpět.

Článek 21

Přeshraniční sledování

1. Úředníci celní správy jednoho z členských států, kteří ve své zemi provádějí sledování osob, u kterých existuje vážné podezření, že jsou zapojeny do jednoho z deliktů uvedených v čl. 19 odst. 2, jsou oprávněni pokračovat ve sledování na území jiného členského státu, pokud tento stát v odpovědi na předchozí žádost o pomoc povolil přeshraniční sledování. K tomuto povolení mohou být připojeny podmínky.

Členské státy informují deponitáře o úřednících, na které se toto ustanovení vztahuje; deponitář podá informace ostatním členským státům.

Na žádost bude sledování předáno úředníkům členského státu, na jehož území probíhá.

Žádost uvedená v prvním pododstavci se zašle orgánu určenému každým členským státem, který bude zmocněn udělit požadované povolení nebo žádost postoupit.

Členské státy informují deponitáře o orgánech určených pro tento účel; deponitář informuje ostatní členské státy.

2. Pokud není z důvodů zvláště naléhavých možné požádat jiný členský stát předem o povolení, jsou úředníci provádějící sledování oprávněni pokračovat za hranicemi ve sledování osob, u kterých existuje vážné podezření, že jsou zapojeni do jednoho nebo více deliktů uvedených v čl. 19 odst. 2, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) příslušné orgány členského státu, na jehož území má sledování pokračovat, jsou v průběhu sledování neprodleně vyrozuměny o překročení hranice;
- b) neprodleně je předložena žádost podle odstavce 1, ve které jsou popsány důvody pro překročení hranice bez předchozího povolení.

Sledování se zastaví, jakmile o to členský stát, na jehož území probíhá, po vyrozumění podle písmene a) nebo po předložení žádosti podle písmene b) požádá, nebo pokud není do pěti hodin po překročení hranice získáno povolení.

3. Sledování uvedené v odstavcích 1 a 2 je přípustné pouze za těchto obecných podmínek:

- a) úředníci provádějící sledování se řídí ustanoveními tohoto článku a vnitrostátními právními předpisy členského státu, na jehož území působí; řídí se také pokyny příslušných orgánů daného členského státu;
- b) s výjimkou situací uvedených v odstavci 2 mají úředníci v průběhu sledování u sebe doklad prokazující, že jim bylo uděleno povolení;
- c) úředníci provádějící sledování musí být kdykoli schopni prokázat, že působí z úředního pověření;
- d) úředníci provádějící sledování mohou během sledování nosit své služební zbraně, pokud: i) dožádaný členský stát neučinil obecné prohlášení, že na jeho území nesmí být nikdy vneseny zbraně; ii) to dožádaný členský stát výslovně nezakázal. Pokud je úředníkům jiného členského státu povoleno nosit své služební zbraně, mají zakázáno je použít s výjimkou případů nutné obrany;
- e) vstup do obydlí a míst nepřístupných veřejnosti je zakázán;
- f) úředníci provádějící sledování nejsou oprávněni sledovanou osobu vyzvat k prokázání totožnosti nebo ji zajistit ;
- g) o všech operacích musí být podána zpráva orgánům členského státu, na jehož území proběhly; úředníci provádějící sledování mohou být požádáni, aby se dostavili osobně;
- h) na žádost orgánů členského státu, na jehož území sledování probíhalo, poskytnou orgány členského státu, ze kterého úředníci provádějící sledování pocházejí, pomoc při následném vyšetřování založeném na operaci, které se tito úředníci účastnili, a to včetně právních řízení.

4. Členské státy mohou na dvoustranné úrovni při provádění tohoto článku rozšířit jeho rozsah a přijmout další opatření.

5. Při uložení listin o přijetí této úmluvy může členský stát prohlásit, že není vázán tímto článkem nebo jakoukoli jeho částí. Toto prohlášení může být kdykoli vzato zpět.

Článek 22

Sledovaná zásilka

1. Každý členský stát zajistí, aby mohla být na žádost jiného členského státu povolena na jeho území sledovaná zásilka, a to v rámci trestního vyšetřování extradičních trestných činů.

2. Rozhodnutí provést sledovanou zásilku vydávají vždy pro každý jednotlivý případ příslušné orgány dožádaného členského státu při zachování vnitrostátních právních předpisů tohoto státu.

3. Provádění sledované zásilky probíhá v souladu s postupy dožádaného členského státu. Právomoc jednat a řídit operace mají příslušné orgány tohoto členského státu.

Dožádaný orgán převezme sledování zásilky, jakmile zboží překročí hranici nebo na smluveném místě předání, aby se předešlo jakémukoli přerušení sledování. V průběhu zbylé části cesty zajistí, aby bylo zboží nepřetržitě sledováno takovým způsobem, aby měl kdykoli možnost zadržet pachatele a zajistit zboží.

4. Zásilky, jejichž sledování bylo dohodnuto, mohou být se souhlasem dotčeného členského státu pozastaveny a následně ponechány, aby pokračovaly dále v nezměněném stavu, nebo poté, kdy jejich obsah byl zcela nebo zčásti vyjmut nebo nahrazen.

Článek 23

Skryté vyšetřování

1. Na žádost dožadujícího orgánu může dožádaný orgán povolit úředníkům celní správy dožadujícího členského státu nebo úředníkům jednajícím jménem této správy vystupujícím pod změněnou totožností (skrytí vyšetřovatelé), aby působili na území dožádaného členského státu. Dožadující orgán podá tuto žádost pouze tehdy, pokud by bylo velmi složité objasnit skutečnosti bez využití navrhovaných vyšetřovacích metod. Dotyční úředníci jsou při své činnosti oprávněni shromažďovat informace a navazovat kontakt s podezřelými nebo jinými osobami s nimi spojenými.

2. Skryté vyšetřování v dožádaném členském státě je časově omezeno. Příprava a dohled nad vyšetřováním se uskutečňují v úzké spolupráci mezi příslušnými orgány dožádaného a dožadujícího členského státu.

3. Podmínky, za kterých je skryté vyšetřování přípustné, jakož i podmínky, za kterých se provádí, určí dožádaný orgán podle vnitrostátních právních předpisů. Pokud budou v průběhu skrytého vyšetřování získány informace související s jiným deliktem, než který je uveden v původní žádosti, mohou být také podmínky použití takovýchto informací stanoveny dožádaným orgánem podle vnitrostátních právních předpisů.

4. Dožádaný orgán poskytne nezbytnou personální a technickou podporu. Přejme opatření k ochraně úředníků uvedených v odstavci 1 po dobu jejich působení v dožádaném členském státě.

5. Při uložení listin o přijetí této úmluvy může členský stát prohlásit, že není vázán tímto článkem nebo jakoukoli jeho částí. Toto prohlášení může být kdykoli vzato zpět.

Článek 24

Zvláštní společné vyšetřovací týmy

1. Vzájemnou dohodou mohou orgány několika členských států vytvořit zvláštní společný vyšetřovací tým se základnou v jednom z členských států, který se skládá z úředníků se specializací v příslušných oborech.

Zvláštní společný vyšetřovací tým má tyto úkoly:

- provádění složitých a náročných vyšetřování konkrétních deliktů, které vyžaduje současnou a koordinovanou akci v dotyčných členských státech,
- koordinaci společných činností zaměřených na prevenci a odhalování určitých typů deliktů a získání informací o zúčastněných osobách, jejich společnících a použitých metodách.

2. Působení zvláštních společných vyšetřovacích týmů podléhá těmto obecným podmínkám:

- a) tyto týmy se vytvářejí pouze pro určitý účel a na omezenou dobu;
- b) vedoucím týmu je vždy úředník z členského státu, ve kterém je tým činný;
- c) zúčastnění úředníci jsou vázáni právními předpisy členského státu, na jehož území je tým činný;
- d) členský stát, ve kterém je tým činný, provede nezbytné organizační kroky pro zajištění fungování týmu.

3. Členství v týmu nedává úředníkům žádnou pravomoc k zásahu na území jiného členského státu.

HLAVA V

OCHRANA ÚDAJŮ

Článek 25

Ochrana údajů při jejich výměně

1. Při výměně údajů vezmou celní správy v každém jednotlivém případě v úvahu nezbytnost ochrany osobních údajů. Respektují příslušná ustanovení Úmluvy Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob při automatickém zpracování osobních dat. V zájmu ochrany údajů může členský stát podle

odstavce 2 stanovit podmínky týkající se zpracování osobních údajů jiným členským státem, kterému mohou být předány.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení Úmluvy o využívání informačních technologií pro celní účely, použijí se na předávání osobních údajů při uplatňování této úmluvy tato ustanovení:

- a) zpracování osobních údajů přijímajícím orgánem se povolí pouze za účelem uvedeným v čl. 1 odst. 1. Tento orgán může tyto údaje předat dál bez předchozího souhlasu členského státu, který je poskytl, svým celním správám, donucovacím a justičním orgánům, aby těmto subjektům umožnil stíhat a trestat delikty ve smyslu čl. 4 odst. 3. Ve všech ostatních případech předávání údajů je nutný souhlas členského státu, který informace poskytl;
- b) orgán členského státu, který údaje předává, zajistí, aby byly tyto údaje přesné a aktuální. Pokud se zjistí, že byly předány nepřesné údaje nebo údaje, které být předány neměly nebo že právoplatně předané údaje je v pozdějším stadiu nutné podle vnitrostátních právních předpisů předávajícího členského státu zlikvidovat, sdělí se to neprodleně přijímajícímu orgánu. Tento orgán má povinnost tyto údaje opravit nebo zlikvidovat. Pokud má přijímající orgán důvod se domnívat, že jsou předané údaje nepřesné nebo že by měly být zlikvidovány, sdělí to předávajícímu členskému státu;
- c) v případech, kdy by měly být předávané údaje podle vnitrostátních právních předpisů předávajícího členského státu zlikvidovány nebo doplněny, musí být dána dotyčným osobám možnost údaje opravit;
- d) zúčastněné orgány zaznamenají předání a přijetí vyměňovaných údajů;
- e) předávající a přijímající orgány informují dotyčnou osobu na její žádost o předávaných osobních údajích, které se jí týkají, a o jejich zamýšleném využití. Tyto informace není nutno poskytnout, pokud se při zvážení této záležitosti zjistí, že veřejný zájem na neposkytnutí těchto informací převažuje nad zájmem dotyčné osoby na jejich získání. Jinak se právo dotyčné osoby na získání informací o předávaných osobních údajích řídí právními a správními předpisy členského státu, na jehož území jsou informace vyžadovány. Před jakýmkoli rozhodnutím o poskytnutí informací je dána příležitost předávajícímu orgánu, aby předložil své stanovisko;
- f) členské státy odpovídají podle svých vnitrostátních právních a správních předpisů a postupů za újmu způsobenou osobě zpracováním předaných údajů na jejich území. Tak je tomu i v případě, kdy je újma způsobena předáním nepřesných údajů nebo tím, že předávající orgán předá údaje v rozporu s Úmluvou;

- g) předávané údaje se uchovávají po dobu nepřesahující dobu nezbytnou pro účely, pro které byly předány. Nezbytnost uchovávat údaje dotčným členským státem ve vhodný okamžik přezkoumá;
- h) za všech okolností požívají tyto údaje alespoň takovou ochranu jakou požívají obdobné údaje v členském státě, který je přijal;
- i) každý členský stát přijme vhodná opatření pro zajištění splnění tohoto článku, a to pomocí účinných kontrol. Každý členský stát může pověřit kontrolou vnitrostátní kontrolní orgán uvedený v článku 17 Úmluvy o využívání informačních technologií pro celní účely.

3. Pro účely tohoto článku je třeba vykládat výraz „zpracovávání osobních údajů“ v souladu s definicí uvedenou v čl. 2 písm. b) směrnice 95/46/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů¹.

HLAVA VI

VÝKLAD ÚMLUVY

Článek 26

Soudní dvůr

1. Pravomoc k řešení jakéhokoli sporu mezi členskými státy, týkajícího se výkladu nebo použití této úmluvy má Soudní dvůr Evropských společenství, kdykoli se prokáže, že Rada nemůže urovnat spor do šesti měsíců od jeho předložení Radě jedním z jejích členů.
2. Soudní dvůr Evropských společenství má pravomoc k řešení jakéhokoli sporu mezi členskými státy a Komisí, týkajícího se výkladu nebo použití této úmluvy, který není možné urovnat jednáním. Spor může být Soudnímu dvoru předložen po uplynutí lhůty šesti měsíců ode dne, kdy jedna ze stran úředně oznámila druhé straně existenci sporu.
3. Soudní dvůr má za podmínek stanovených v odstavcích 4 až 7 pravomoc vydat rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu této úmluvy.
4. Na základě prohlášení učiněného při podpisu této úmluvy nebo kdykoli poté bude mít každý členský stát možnost vyjádřit se k pravomoci Soudního dvora Evropských společenství vydat rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu této úmluvy podle odst. 5 písm. a) nebo b).

¹ Úř. věst. č. L 281, 23. 11. 1995, s. 31.

5. Členský stát, který učinil prohlášení podle odstavce 4, určí, že:
- a) každý soud tohoto státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravným prostředkem podle vnitrostátních právních předpisů, může požádat Soudní dvůr Evropských společenství, aby vydal rozhodnutí o předběžné otázce, která vznikla při řešení případu u tohoto soudu a která se týká výkladu této úmluvy, pokud tento soud uváží, že vyřešení této otázky je nezbytné k vydání jeho rozhodnutí nebo
 - b) každý soud tohoto státu může požádat Soudní dvůr Evropských společenství, aby vydal rozhodnutí o předběžné otázce, která vznikla při řešení případu u tohoto soudu a která se týká výkladu této úmluvy, pokud tento soud uváží, že vyřešení této otázky je nezbytné k vydání jeho rozhodnutí.
6. Pro řízení se uplatní Protokol o statutu Soudního dvora Evropských společenství a Jednací řád Soudního dvora.
7. Každý členský stát, bez ohledu na to, zda učinil prohlášení podle odstavce 4 či nikoli, má právo v případech uvedených v odstavci 5 předložit Soudnímu dvoru svá podání nebo písemná vyjádření.
8. Soudní dvůr nemá pravomoc přezkoumávat platnost nebo přiměřenost operací provedených příslušnými donucovacími orgány podle této úmluvy nebo rozhodovat o výkonu povinností členských států při zachování práva a pořádku a při zajišťování vnitřní bezpečnosti.

HLAVA VII

PROVÁDĚCÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 27

Důvěrnost

Celní správy berou v každém jednotlivém případě výměny informací v úvahu nezbytnost zachování tajnosti vyšetřování. Za tímto účelem může členský stát stanovit podmínky pro využívání informací jiným členským státem, kterému mohou být informace předány.

Článek 28

Výjimky z povinnosti poskytnout pomoc

1. Tato úmluva nezavazuje orgány členských států poskytnout vzájemnou pomoc v případech, pokud je pravděpodobné, že by tato pomoc poškodila veřejný pořádek nebo jiné zásadní zájmy dotyčného státu, zejména v oblasti

ochrany údajů nebo v případech, kdy je rozsah požadovaných akcí, zejména v souvislosti se zvláštními formami spolupráce uvedenými v hlavě IV, zjevně nepřiměřený závažnosti předpokládaného deliktu. V těchto případech může být pomoc odmítnuta buď zcela, nebo částečně nebo může být podmíněna splněním určitých podmínek.

2. Každé odepření pomoci musí být odůvodněno.

Článek 29

Výdaje

1. Členské státy se obvykle vzdají všech nároků na náhradu nákladů při uplatňování této úmluvy s výjimkou výdajů na poplatky zaplacené znalcům.
2. Pokud jsou nebo budou k vyřízení žádosti nezbytné značné a neobvyklé výdaje, projednají společně tento problém zúčastněné celní správy s cílem určit způsob a podmínky pro vyřízení žádosti, jakož i způsob hrazení nákladů.

Článek 30

Výhrady

1. S výjimkami uvedenými v čl. 20 odst. 8, čl. 21 odst. 5 a čl. 23 odst. 5 nejsou výhrady k této úmluvě přípustné.
2. Členské státy, které již mezi sebou upravily řešení otázek upravených v hlavě IV této úmluvy, mohou učinit výhrady podle odstavce 1 pouze v míře, ve které tyto výhrady neovlivní jejich závazky vyplývající z těchto úprav.
3. Závazky vyplývající z ustanovení Úmluvy podepsané dne 19. června 1990 k provedení Schengenské úmluvy podepsané dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, které umožňují užší spolupráci, nebudou touto úmluvou, pokud jde o vztahy mezi členskými státy vázanými těmito ustanoveními, dotčeny.

Článek 31

Územní působnost

1. Tato úmluva se vztahuje na území členských států ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství², pozměněného aktem o podmínkách

² Úř. věst. č. L 302, 19. 10. 1992, s. 2.

přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království a úpravami smluv, na kterých je založena Evropská unie³, a ve smyslu nařízení (ES) č. 82/97 Evropského parlamentu a Rady ze dne 19. prosince 1996⁴, včetně ostrova Heligoland a území Büsingenu pro Spolkovou republiku Německo (v rámci a podle smlouvy ze dne 23. listopadu 1964 mezi Spolkovou republikou Německo a Švýcarskou konfederací o začlenění obce Büsingen am Hochrhein do celního území Švýcarské konfederace nebo jejího současného znění) a obcí Livigno a Campione d'Italia pro Italskou republiku, a na teritoriální vody, pobřežní vody a na vzdušný prostor území členských států.

2. Rada může jednomyslně postupem uvedeným v hlavě VI Smlouvy o Evropské unii přizpůsobit odstavec 1 jakékoli změně ustanovení práva Společenství, na které uvedený odstavec odkazuje.

Článek 32

Vstup v platnost

1. Tuto úmluvu přijmou členské státy v souladu se svými ústavními požadavky.

2. Členské státy sdělí depozitáři ukončení ústavního procesu pro přijetí této úmluvy.

3. Tato úmluva vstoupí v platnost devadesát dní po sdělení podle odstavce 2 učiněné státem, který je v okamžiku přijetí právního aktu o dohotovení této úmluvy Radou členem Evropské unie, a tuto formalitu provedl jako poslední.

4. Do vstupu této úmluvy v platnost může každý členský stát při sdělení uvedeném v odstavci 2 nebo kdykoli později prohlásit, že se tato úmluva, s výjimkou jejího článku 26, bude vztahovat na vztahy tohoto státu s členskými státy, které učinily stejné prohlášení. Tato prohlášení nabývají účinnosti devadesát dní po jejich uložení.

5. Tato úmluva se vztahuje pouze na žádosti předané po dni, kdy vstoupí v platnost nebo začne být uplatňována ve vztazích mezi dožádaným a dožadujícím členským státem.

6. Úmluva o poskytování vzájemné pomoci mezi celními správami ze dne 7. září 1967 se dnem vstupu této úmluvy v platnost zrušuje.

³ Úř. věst. č. L 1, 1. 1. 1995, s. 181.

⁴ Úř. věst. č. L 17, 21. 1. 1997, s. 2.

Článek 33

Přístup

1. Tato úmluva je otevřena k přístupu každému státu, který se stane členským státem Evropské unie.
2. Znění této úmluvy v jazyce přistupujícího členského státu vypracované Radou Evropské unie je závazné.
3. Listiny o přístupu se uloží u deponitáře.
4. Tato úmluva vstoupí pro přistupující stát v platnost devadesát dní po uložení jeho ratifikačních listin nebo v den vstupu této úmluvy v platnost, pokud již nevstoupila v platnost uplynutím uvedené lhůty devadesáti dní.
5. Pokud tato úmluva dosud nevstoupila v okamžiku uložení listin o přístupu přistupujících členských států v platnost, vztahuje se na přistupující členské státy čl. 32 odst. 4.

Článek 34

Změny

1. Změny této úmluvy může navrhnout každý členský stát, který je Vysokou smluvní stranou. Každý návrh na změnu se zašle deponitáři, který ho předá Radě a Komisi.
2. Aniž je dotčen čl. 31 odst. 2, přijme změny této úmluvy Rada, která je doporučí členským státům k přijetí v souladu s jejich ústavními požadavky.
3. Změny přijaté podle odstavce 2 vstoupí v platnost podle čl. 32 odst. 3.

Článek 35

Depozitář

1. Depozitářem této úmluvy je generální tajemník Rady Evropské unie.
2. Depozitář zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* informace o pokroku v přijímání a přistupování, provádění, prohlášeních a výhradách a také o jakýchkoli jiných oznámeních týkajících se této úmluvy.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této úmluvě své podpisy.

Dáno v Bruselu dne 18. prosince 1997 v jediném originále, v jazyce dánském, německém, anglickém, finském, francouzském, řeckém, irském, italském, nizozemském, portugalském, švédském a španělském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost; originál bude uložen v archívu Generálního sekretariátu Rady Evropské unie.

PŘÍLOHA I

PROHLÁŠENÍ, KTERÁ MAJÍ BÝT PŘIPOJENA K ÚMLUVĚ A ZVEŘEJNĚNA V ÚŘEDNÍM VĚSTNÍKU

1. *K čl. 1 odst. 1 a k článku 28*

S ohledem na výjimky z povinnosti poskytnout pomoc podle článku 28 úmluvy, prohlašuje Itálie, že vyřízení žádostí o vzájemnou pomoc podaných na základě úmluvy a souvisejících s delikty, které nejsou podle italských právních předpisů v rozporu s vnitrostátními celními předpisy nebo celními předpisy Společenství, může z důvodů souvisejících s rozdělením pravomocí mezi vnitrostátní orgány působícími v oblasti prevence a stíhání trestných činů poškodit veřejný pořádek nebo jiné zásadní národní zájmy.

2. *K čl. 1 odst. 2 a k čl. 3 odst. 2*

Dánsko a Finsko prohlašují, že vykládají výraz „justiční orgány“ nebo „justiční orgán“ v čl. 1 odst. 2 a čl. 3 odst. 2 úmluvy ve smyslu svých prohlášení učiněných podle článku 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959.

3. *K čl. 4 odst. 3 druhé odrážce*

Dánsko prohlašuje, že pro něj zahrnuje čl. 4 odst. 3 druhá odrážka pouze akce, kterými se osoba účastní páchaní jednoho nebo více deliktů se skupinou osob jednajících se společným cílem, včetně situací, kdy se dotyčná osoba neúčastní vlastního spáchání daného deliktu nebo deliktů; taková účast se musí zakládat na znalosti cíle a obecných kriminálních činností skupiny nebo na znalosti záměru skupiny spáchat dotyčný delikt (delikty).

4. *K čl. 4 odst. 3 třetí odrážce*

Dánsko prohlašuje, že pro něj se čl. 4 odst. 3 třetí odrážka vztahuje pouze na ty delikty, na které se vztahuje ustanovení dánských právních předpisů trestající jakékoli převzetí odcizeného zboží, a to včetně oddílu 191A dánského trestního zákoníku upravujícího převzetí odcizených drog a oddílu 284 trestního zákoníku upravujícího převzetí zboží v souvislosti s pašováním zboží zvláště nebezpečné povahy.

5. *K čl. 6 odst. 4*

Dánsko, Finsko a Švédsko prohlašují, že styční úředníci uvedení v čl. 6 odst. 4 mohou zastupovat také zájmy Norska a Islandu a naopak. Pět severských zemí má od roku 1982 dohodu, že umístění styční úředníci z jedné ze zúčastněných zemí zastupují také ostatní severské země. Tato dohoda byla přijata za účelem posílení boje proti obchodu s drogami a omezení finančního zatížení pro jednotlivé země, vyplývajícího z umístění styčných úředníků. Dánsko, Finsko a Švédsko přikládají zachování této dohody, která dobře funguje, velký význam.

6. *K čl. 20 odst. 8*

Dánsko prohlašuje, že přijímá ustanovení článku 20 za následujících podmínek:

V případě pronásledování přes hranice uskutečňovaného celními orgány jiného členského státu na moři nebo ve vzduchu může být toto pronásledování prodlouženo na dánské území, včetně dánských teritoriálních vod a vzdušného prostoru nad dánským územím a nad pobřežními vodami pouze tehdy, pokud jsou příslušné dánské orgány o tomto pronásledování předem vyrozuměny.

7. *K čl. 21 odst. 5*

Dánsko prohlašuje, že přijímá ustanovení článku 21 za následujících podmínek:

Přeshraniční sledování bez předchozího povolení může být prováděno podle čl. 21 odst. 2 a 3 pouze tehdy, pokud existuje vážné podezření, že sledované osoby jsou zapojeny do jednoho z deliktů uvedených v čl. 19 odst. 2, které by mohlo vést k jejich vydání.

8. *K čl. 25 odst. 2 písm. i)*

Členské státy se zavazují, že se budou v Radě vzájemně informovat o opatřeních přijatých k zajištění závazků uvedených v písmenu i).

9. *Prohlášení učiněné podle čl. 26 odst. 4*

Při podpisu této úmluvy tyto státy prohlašují, že přijímají pravomoc Soudního dvora podle čl. 26 odst. 5:

- Irsko podle čl. 26 odst. 5 písm. a),
- Spolková republika Německo, Řecká republika, Italská republika a Rakouská republika podle čl. 26 odst. 5 písm. b).

PROHLÁŠENÍ

Spolková republika Německo, Italská republika a Rakouská republika si vyhrazují právo stanovit ve svých vnitrostátních právních předpisech, že pokud vyvstane otázka související s výkladem úmluvy o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami v případě řešeném u vnitrostátního soudu, jehož rozhodnutí nelze podle vnitrostátních právních předpisů napadnout opravným prostředkem, musí tento soud předložit věc Soudnímu dvoru Evropských společenství.

51**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. dubna 2004 byla v Kyjevě podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a kabinetem ministrů Ukrajiny o ekonomické, průmyslové a vědeckotechnické spolupráci.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 7 dne 24. dubna 2006.

České znění Dohody a ruské znění, jež je pro její výklad rozhodné, se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a kabinetem ministrů Ukrajiny o ekonomické, průmyslové a vědeckotechnické spolupráci

Vláda České republiky a kabinet ministrů Ukrajiny, dále jen „smluvní strany“, přihlížejíce k tradičním dlouholetým ekonomickým vztahům, snažíce se upevňovat a podporovat ekonomickou, průmyslovou a vědeckotechnickou spolupráci, řídíce se principy rovnoprávnosti, vzájemných zájmů a mezinárodního práva,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Smluvní strany se budou snažit rozvíjet, upevňovat a diverzifikovat ekonomickou, průmyslovou a vědeckotechnickou spolupráci na vzájemně výhodném základě a ve všech oblastech, které jsou předmětem společného zájmu.

Článek 2

Vzhledem k dosažené úrovni ekonomické, průmyslové a vědeckotechnické spolupráce budou smluvní strany spolupracovat především v následujících oblastech:

- lehký průmysl;
- doprava včetně dopravních prostředků;
- energetika včetně spolupráce na trzích třetích zemí;
- zdravotnictví a farmaceutický průmysl;
- chemický a petrochemický průmysl;
- plynárenský průmysl;
- dřevozpracující průmysl včetně celulózově-papírenského;
- elektrická zařízení a domácí elektrospotřebiče (elektrické přístroje);
- elektronický a elektrotechnický průmysl;
- hutnictví včetně kovoobráběcího průmyslu;
- průmyslová zařízení;
- zemědělská a lesní technika;
- zařízení pro potravinářský průmysl včetně zařízení pro zpracovatelský průmysl;
- technická normalizace, metrologie a posuzování shody;
- ekologické strojírenství;
- těžební průmysl;
- výroba stavebních materiálů a zařízení;
- modernizace a rekonstrukce elektráren včetně systému zásobování elektrickou energií;
- rozšíření a rekonstrukce plynovodů a ropovodů včetně spolupráce v oblasti průzkumu a vybavení nových nalezišť;
- průmyslová a občanská výstavba;
- vzdělávání a školení odborníků v různých odvětvích průmyslu;
- statistika.

Článek 3

Za účelem splnění úkolů stanovených v článku 1 této dohody se vytváří Smíšená komise pro ekonomickou, průmyslovou a vědeckotechnickou spolupráci (dále jen „smíšená komise“), která je složena ze zástupců příslušných vládních orgánů, organizací a podnikatelských struktur.

Článek 4

Smíšená komise bude provádět zasedání podle potřeby, avšak nejméně jedenkrát ročně střídavě v České republice a na Ukrajině. Smíšená komise odsouhlasí svůj jednací řád.

Článek 5

1. Hlavní úkoly činnosti smíšené komise jsou:

- a) projednání programů ekonomické, průmyslové a vědeckotechnické spolupráce v oblastech, které jsou předmětem společného zájmu;

- b) napomáhání vytváření potřebných podmínek k poskytnutí úvěrů a zabezpečení financování ekonomické, průmyslové a vědeckotechnické spolupráce;
- c) vypracování nabídek a realizace přijatých programů podpory malého a středního podnikání;
- d) napomáhání vytvoření odpovídajících podmínek pro účast hospodářských subjektů obou států na mezinárodních výstavách a veletrzích, konaných na území státu kterékoli ze smluvních stran, a také pro spolupráci obchodních a průmyslových komor zemí obou smluvních stran;
- e) spolupráce na rozvoji ekologicky bezpečných systémů infrastruktury, a to zejména v oblastech:
- energetiky;
 - automobilových a železničních sítí;
 - námořních a říčních dopravních sítí;
 - letecké dopravy;
 - telekomunikací;
 - sběru a zpracování průmyslového a domácího odpadu;
 - meliorace;
 - vodního hospodářství;
- f) ochrana životního prostředí a ekologické bezpečnosti; Přitom bude přihlíženo k racionálnímu využívání přírodních zdrojů, a také rozšíření sféry ekologicky čistých provozů v souladu s platnými nebo vypracováványými globálními a regionálními programy rozvoje průmyslu;
- g) vypracování nabídek a přijetí opatření na zajištění bezpečnosti a stability dodávek elektrické energie, ropy a zemního plynu, a také zapojení potenciálních investorů. Přitom bude zvláštní důraz kladen na otázky použití a přenosu elektrické energie, přepravy plynu a ropných produktů;
- h) vypracování nabídek a přijetí opatření zaměřených na zvýšení úrovně bezpečnosti atomových elektráren v souladu s mezinárodními bezpečnostními standardy;
- i) porovnání statistických údajů partnerských zemí.

2. Smíšená komise bude napomáhat rozvoji kooperačních vztahů a jiných forem výrobní spolupráce.

Článek 6

1. Spolupráce smluvních stran se bude uskutečňovat v souladu se závazky, které pro každou ze smluvních stran vyplývají z Dohody o partnerství a spolupráci mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy a Ukrajinou ze dne 14. 6. 1994 a z jiných mezinárodních smluv, uzavřených mezi Evropskými společenstvími nebo mezi Evropskými společenstvími a členskými státy Evropské unie na straně jedné a Ukrajinou na straně druhé.

2. Spolupráce smluvních stran podle této dohody bude podléhat právům a povinnostem smluvních stran vyplývajících z mezinárodního práva a dohod, které uzavřely, jakož i z členství České republiky v Evropské unii.

Článek 7

Tato dohoda vstoupí v platnost, po splnění všech vnitrostátních postupů smluvních stran, dnem doručení pozdější nóty potvrzující její schválení.

Článek 8

Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou. Každá ze smluvních stran může dohodu vypovědět zasláním písemného oznámení druhé smluvní straně. Platnost této dohody bude ukončena šest měsíců po doručení tohoto oznámení druhé smluvní straně.

Dáno v Kyjevě dne 16. 4. 2004 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, ukrajinském a ruském, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozdílnosti ve výkladu je rozhodující znění v ruském jazyce.

Za vládu České republiky

JUDr. Miroslav Somol, CSc. v. r.

náměstek ministra průmyslu a obchodu

Za kabinet ministrů Ukrajiny

Andrej Bereznyj v. r.

náměstek ministra hospodářské
a evropské integrace

Соглашение

между Правительством Чешской Республики и Кабинетом Министров Украины об экономическом, промышленном и научно-техническом сотрудничестве

Правительство Чешской Республики и Кабинет Министров Украины, далее именуемые Договаривающимися Сторонами, учитывая традиционные долгие экономические отношения, стремясь укрепить и поддерживать экономическое, промышленное и научно-техническое сотрудничество, руководствуясь принципами равноправия, взаимных интересов и международного права,

договорились о нижеследующем:

Статья 1

Договаривающиеся Стороны будут стремиться развивать, укрепить и диверсифицировать экономическое, промышленное и научно-техническое сотрудничество на взаимовыгодной основе и во всех областях, представляющих взаимный интерес.

Статья 2

Принимая во внимание достигнутый уровень экономического, промышленного и научно-технического сотрудничества, Договаривающиеся Стороны будут сотрудничать главным образом в следующих областях:

- легкая промышленность;
- транспорт, включая транспортные средства;
- энергетика, включая совместное сотрудничество на рынках третьих стран;
- здравоохранение и фармацевтическая промышленность;
- химическая и нефтехимическая промышленность;
- газовая промышленность;
- деревообрабатывающая промышленность, включая целлюлозно - бумажную;
- электрооборудование и электробытовые приборы;
- электронная и электротехническая промышленность;
- металлургия, включая металлообрабатывающую промышленность;
- промышленное оборудование;
- сельскохозяйственная и лесная техника;
- оборудование для пищевой промышленности, включая оборудование для перерабатывающей промышленности;
- стандартизация, метрология и оценка соответствия;

- экологическое машиностроение;
- горнодобывающая промышленность;
- производство строительных материалов и оборудования;
- модернизация и реконструкция электростанций, включая системы электроснабжения;
- расширение и реконструкция газо- и нефтепроводов, включая сотрудничество в сфере разведки и обустройства новых месторождений;
- промышленное и гражданское строительство;
- образование и обучение специалистов в различных отраслях промышленности;
- статистика.

Статья 3

В целях выполнения задач, определенных в статье 1 настоящего Соглашения, создается Смешанная Комиссия по экономическому, промышленному и научно-техническому сотрудничеству (далее "Смешанная Комиссия"), состоящая из представителей соответствующих правительственных органов, организаций и деловых структур.

Статья 4

Смешанная Комиссия будет проводить заседания по необходимости, но не реже одного раза в год поочередно в Чешской Республике и Украине. Смешанная Комиссия согласует свой регламент работы.

Статья 5

1/ Основными задачами деятельности Смешанной Комиссии являются:

- а) обсуждение программ экономического, промышленного и научно-технического сотрудничества в областях, представляющих взаимный интерес;
- б) содействие созданию необходимых условий для предоставления кредитов и обеспечение финансирования экономического, промышленного и научно-технического сотрудничества;
- в) разработка предложений и реализация принятых программ поддержки малого и среднего предпринимательства;
- г) содействие созданию соответствующих условий для участия хозяйствующих субъектов обоих государств в международных выставках и ярмарках, проводимых на территории страны одной из Договаривающихся Сторон, а также для сотрудничества Торгово-промышленных палат стран обеих Договаривающихся Сторон;
- д) сотрудничество по развитию экологически безопасных систем

инфраструктуры в частности в областях:

- энергетики,
 - автомобильных и железнодорожных сетей,
 - морских и речных транспортных сетей,
 - авиационного транспорта,
 - телекоммуникаций,
 - сбора и переработки промышленных и бытовых отходов,
 - мелиорации,
 - водного хозяйства;
- е) охрана окружающей среды и экологической безопасности.

При этом будет приниматься во внимание рациональное использование природных ресурсов, а также расширение сферы экологически чистых производств в соответствии с действующими или разрабатываемыми глобальными и региональными программами развития промышленности.

ж) разработка предложений и принятие мер по обеспечению безопасности и стабильности поставок электрической энергии, нефти и природного газа, а также привлечению потенциальных инвесторов. При этом будет уделяться особое внимание вопросам использования и передачи электрической энергии, транспортировки газа и нефтепродуктов;

з) разработка предложений и принятие мер, направленных на повышение уровня безопасности атомных электростанций в соответствии с международными стандартами безопасности;

и) сопоставление статистических данных государств Договаривающихся Сторон.

2/ Смешанная Комиссия будет способствовать развитию кооперационных отношений и других форм производственного сотрудничества.

Статья 6

1. Сотрудничество Договаривающихся Сторон будет осуществляться в соответствии с обязательствами, вытекающими для каждой из Договаривающихся Сторон из Соглашения о партнёрстве и сотрудничестве между Европейскими сообществами и их странами-членами и Украиной, а также из других международных соглашений, заключенных между Европейскими сообществами или между Европейскими сообществами и странами-членами Европейского Союза с одной стороны, и Украиной с другой стороны.

2. Сотрудничество Договаривающихся Сторон согласно настоящему Соглашению будет подчиняться правам и обязанностям Договаривающихся Сторон, вытекающих из международного права и соглашений, заключенных ими, а также из членства Чешской Республики в Европейском Союзе.

Статья 7

Настоящее Соглашение вступает в силу после выполнения Договаривающимися Сторонами всех внутригосударственных процедур, со дня вручения последней ноты, подтверждающей их выполнение.

Статья 8

Настоящее Соглашение заключается на неопределенный срок. Каждая из Договаривающихся Сторон может прекратить действие настоящего Соглашения, направив соответствующее письменное уведомление другой Договаривающейся Стороне. Действие Соглашения прекращается через 6 месяцев после получения соответствующего уведомления другой Договаривающейся Стороной.

Совершено в г. Киев "16" апреля 2004 г., в двух подлинных экземплярах, каждый на чешском, украинском и русском языках, причем все тексты являются аутентичными. В случае возникновения разногласий в толковании, преимущество имеет текст на русском языке.

За правительство
Чешской Республики

Мирослав Сомол
Заместитель министра
индустрии и торговли

За Кабинет министров
Украины

Андрей Березный
Заместитель министра
экономической и европейской
интеграции

8 591449 021029

ISSN 1801-0393

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2009 činí 3 000,- Kč, druhá záloha činí 3 000,-Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 175, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 175, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jirí Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kuččík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Typos, tiskařské závody, s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a.s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 8:** Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7–12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Prerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L&N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kátoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Zátec:** Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírky, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.